

Epifania del Senyor

Epifania significa el mateix que manifestació. Sota aquest nom celebrava l'Església en un principi el naixement o aparició en carn mortal del Fill de Déu. Quan a les darreries del segle quart es fixà com a data més apte per a commemorar aquest aconteixement el 25 de desembre, s'inclougué en la festa de l'Epifania l'adoració dels Magos o l'aparició de Jesús als pobles gentils.

Aquesta festa podria molt bé qualificar-se «apoteosis de la llum». I no precisament per l'estrella apareguda als Magos i que omplia de llum tots els pobles de l'orient; sinó perquè en aquesta data es manifesta amb tot el seu esplendor Aquell que havia de proclamar-se un dia «llum del món».

Per ventura la veritat no és la llum de l'ànima? I no és Jesucrist la Veritat encarnada; l'arca santa on estan amagats els tresors de saviesa de tot un Déu?

Imaginem la impressió que ens causaria una sortida de sol després d'un segle d'horroroses tenebres i tindrem una petita noció de la grandesa d'aquell instant en el qual aparegué Jesús, esquinçant el vel atapeït de pecats i errors que havien teixit llargues centúries.

El profeta Isaïas havia anunciat per al poble gentil que caminava en mig de tenebres, un dia venturós; un dia en el qual veurien apareixer una gran llum, anunciadora d'una pròxima salvació. Aquest dia arribà en el moment d'apareixer caiguda del cel l'estrella del Messies.

Déu mostrà en llunyania al profeta l'albada d'aquest dia venturós i la seva majestuosa grandesa arrencà de les fibres del seu cor aquell cant inspiradíssim: «Alça't, Jerusalem i il·lumina't, perquè ve la teva llum i la glòria del Senyor ha eixit al teu damunt. Puix ve't ací que les tenebres cobriran la terra i la calitja els pobles; però sobre tu sorgirà el Senyor i en tu resplendirà la seva glòria».

Aquestes paraules són una enèrgica i vigorosa crida al poble jueu a celebrar dignament la vinguda del Messies. És un cant de joia per haver estat bandejades aquelles tenebres que per espai de tants de segles turmentaven la humanitat. L'alegria rebrotaria una altra vegada en el cor dels mortals, car tenien novament la salvació assegurada.

«I les nacions caminaran envers la teva claror i els reis envers l'esplendor del teu Orient».

L'egrègia figura de la mítica Jerusalem, l'Església Catòlica, passa repentina per la ment del Profeta. Ella serà l'única depositària de la llum i així els pobles que vulguin fruit d'aquest do de la infinita mi-